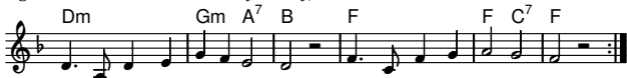

Térj magadhoz, drága Sion

Pauli Joachim (1636–1708)

Luttenberger Tihanyi Ágost, 1890

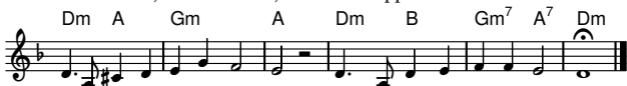
vígasztaló éneke után Jeszenszky Károly, 1890

1. Térj magad-hoz, drága Si - on, Van még né- ked Is - te - ned,
Ki a-tyádként fel-karol - jon, S szí-vét osz- sza meg ve - led!

Azt bünte-ti, kit sze - ret, Másképp ő nem is te - he-
Dm A Gm A Dm B Gm7 A7 Dm

Sion, ezt hát jól gondold meg, S szabj határt bús gyötrelmed - nek.

2. Hullámok ha rémítenek Mérheterlen víz felett, ∴ S a habok közt szíved remeg,
Hogy sírod is ott leled; Ha aludni látod őt, Ki reményed és erőd: Sion, soha ne feledd el:
Ő megvívhat tengerekkel!

3. Bár hegy, halmok rengenének, Miket égi kéz emelt, ∴ S indulása a nagy égnek
Végromlásra adna jelt: Ezt látva is el ne hidd, Hogy ez a perc elveszít, Sion, addig meg
nem dőlhetsz, Míg oltalmad Istentől lesz!

4. Bár könnyűid omlanának Gyöngyökül a tengerbe, ∴ És elhalván hangja szádnak,
Csak pihegnél, mint gerle, Bár vér volna bíborod S kő megszánná nyomorod: Sion, ne
félj a gonosztól, Baj nem ér, míg Benne bízol!

5. Bár hordozzad zsarnok láncát, Érjen kínos rabhalál, ∴ Ha hitedet el nem játszád,
Útad égbe nyitva áll. Örvendj mindig és vígadj, Emlékezz, ki népe vagy! Sion, nincs
több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!

6. Ó, ne csüggedj, ím az estnek Már leszálnak árnyai, ∴ Kihez ajkid oly hón esznek,
Halld: Atyádnak hangja hí. Ó gyalázat, kín helyett Néked jobbján ad helyet; Sion, a
menny lesz te részed, Föld gyötrelmét hát ne nézzed!

7. Végső áldást mondj hazádra, Mely távolról int feléd, ∴ Égi honnak a határa Van
már hozzád közelebb. Édes érzés mért fog el, Melytől olvad szív, kebel? Sion, minden
másképp lesz ott, El fog tűnni nagy sírásod.

8. Angyalok, ti fényes lelkek, Zengjetek víg éneket, ∴ Mert már biztos révbé tért meg,
Kit bús szélvész hányt-vetett! Már meggyőzte a halált, Istenéhez égbe szállt: Sion,
onnan számkivetni Nem fog téged soha senki!